

FE 23: Akk, du min moder

Akk du min moder (1770)

Akk, du min moder, si hvem som sendte
deg til min faders seng!
Du første gnisten til mitt liv opptente,
akk, jeg arme dreng!
Se, dine lyster / river og kryster
i min usle kropp!
I din oase, / i din ekstase
skull´ du ha sagt stopp!
Lås skull´ vært satt ved dom
./ for din jomfrudom. ./

Et trofast hjerte glatt jag forakter;
tvi både far og mor!
Her ligger jeg i rennsten´ og betrakter
mine gamle skor!
Tvi suppedaser! / Frakken i traser!
Skjorten svart som sot!
Se på parykken! / Jeg trenger krykken
for min skjeve fot!
Det kribler i min kropp;
./ Kom og hjelp meg opp! ./

Men krodør´n åpnes, lukene viker;
hei du, min gode dreng!
Morgenen våkner opp og stjerner sniker
ned i tåkens seng;
Solstråler fødes, / kirkespir glødes,
luften blir så sval.
Hvor er nå kappen? / Her ser jeg trappen
ned til Bacchi hall!
Gi meg en sup, min sjel
./ tørster snart i hjel! ./

Med denne skål vil straks sjelen røres
her ved mitt bord og krus.
Nå skal de stive ledd omsider smøres,
smøres i en rus.
Hurra courage! / Lystig bagasje!
Frisk i flasken, hei!
Nå er jeg modig, / tapper og frodig,
og jeg frykter ei!
Enda en sup ... ell´ par!
./ Takk, min mor og far! ./

*Fredman ligger i rennsteinen etter en hard natt og
forbanner sin eksistens og sitt opphav, men så
begynner ting å skje rundt ham og han oppdager
at han ligger utenfor kroen «Kryp inn», og det er
nettopp det han gjør...*

Ant. svenske vers: 8

© Freddie Langrind

